

ИНТЕРВЈУ: ШАИП КАМБЕРИ, председник општине Бујановац

Подела води у нове конфликте

Констатације Српског народног већа у Бујановцу, да Албанци нису већински народ на територији ове општине, произвољне су и немају никакво утемељење, тврди за „Политику” председник општине Бујановац Шаип Камбери.

– Оне полазе од чињенице да су и резултати пописа из 2002, када је председник пописне комисије био Србин, а Оебс је имао надзор тог процеса, лажирани. Такве констатације су машта људи који желе да врате апсолутну доминацију Срба у овој општини, када су Албанци апсолутно били искључени из локалне самоуправе – додаје Камбери.

Како, по вама, стоје ствари, с обзиром на то да попис на југу Србије није успео?

Могу поуздано да вам кажем да је у општини Бујановац, према званичним подацима од 31. децембра 2011, уписано 39.099 бирача с пребивалиштем у Бујановцу, од којих је 23.889 Албанаца, 11.602 Срба, 3.584 Рома и 24 осталих. Такозвани СНВ, који покушава да замагли или уопште не види реалност, сматра да је бивши амерички амбасадор Вилијам Монгмери „крив за овакво стање”. То непризнавање реалности може да буде опасно, а пракса је показала да само постојање СНВ-а, као паралелне институције, и његова идеја о подели Бујановца по ет-

ничким линијама нема подршку грађана. Штавише, она може да нас уведе у нову еру напетости и конфликта у нашој општини.

Да ли је тачно, како тврде у СНВ-у, да се Албанци нису одазвали да изађу на попис управо да се не би утврдио њихов тачан број?

Разлози због којих Албанци нису учествовали на попису становништва 2011. су транспарентни. Чињеница је да држава, административним препрекама, онемогућује Албанце који су настањени унутар Копнене зоне безбедности да се снабдевају личним документима, а постоје и случајеви када су они избрисани из пребивалишта, чиме се покушава вештачка промена слике становништва у овом региону. Чињеница је да се због непредузимања никаквих акција за економски развој региона, а када постоје онда се спречавају – као што је случај с приватизацијом „Бујановачке бање” и турског партнера – ствара бесперспективно стање за младе који беже према земљама Западне Европе. Уз то и непоштовање албанског језика у процесу пописа јесу једини разлози због којих ми нисмо учествовали у овом процесу. Све друго је измишљотина и покушај да се држава скрива иза своје неспремности за реализовање Програма мера из 2001. године.

Биљана Баковић